

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

บุคคลประเภทเนื้อร้าย

ก่อนจ้งหัน

อาหารที่จัดเข้าไปในครัว ผู้จัดในครัวให้เป็นธรรมนะ จัดไปในครัวให้สม่ำเสมอ ทุกอย่างต้องเสมอ เป็นธรรม เห็นแก่ตัวไม่ได้นะไม่ใช่ธรรม นั้นยักษ์ผี เข้าใจหรือ ทุกอย่างถ้าลงเป็นธรรมตรงไหนแล้วเสมอ อบอุ่นไปหมด ตายใจกันหมด ธรรมเท่านั้นที่โลกจะมอบความไว้วางใจให้ นอกนั้นไม่มี จัดอะไร ๆ ไปดูให้สม่ำเสมอ อย่าเห็นแก่เขาแก่เรา เห็นแก่พุงตัวเอง ไม่ว่าทางวัด ไม่ว่าทางพระ ไม่ว่าทางโน้นนะ เป็นธรรมด้วยกันอยู่ด้วยกันได้ ต้องให้สม่ำเสมอ นี่เราดูแลทุกอย่าง ๆ ด้วยความเป็นธรรม จะไม่ให้แยกแยะออกจากธรรมเลยนะจัดอะไร ๆ ก็ดี เหมือนกับว่าเข็มทิศนี้จ่ออยู่ตลอด อย่าเอาเข็มความโลภมากลื่นธรรมไม่ได้นะ

อยู่ที่ไหนอยู่เถอะทั้งแผ่นดินนี้ ถ้าลงมีธรรมครอบแล้วเย็นไปหมด โลกนี้จะไม่ทะเลาะเบาะแว้ง ไม่รบราฆ่าฟันกัน ถ้ามีธรรมเสียอย่างเดียวเท่านั้น อันนี้มันมีแต่กิเลส นั่นซีเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวง ไปที่ไหนกดขี่บังคับ ไปด้วยอำนาจปา ๆ ถื่อน ๆ ของกิเลสทั้งนั้น โลกถึงได้ร้อน ถ้ามีธรรมแล้วไม่ร้อนโลก เย็นไปตามสัดส่วนของผู้มีธรรมมากน้อยนั้นแหละ ให้พากันจำเอานะ

เวลานี้ธรรมถูกกิเลสเหยียบย่ำทำลายแหลกหมดไม่ว่าที่ไหน ๆ ว่าเจริญ ๆ มีแต่เจริญกองมูตรกองคูกองส้วมกองถ่านนะ กองอรรถกองธรรมไม่มี โลกถึงได้ร้อน เวลานี้ธรรมะซึ่งเทียบกับทองคำทั้งแท่งกำลังถูกเหยียบย่ำทำลาย ดีไม่ดีถูกเหยียดหยามอีกเสียด้วยนะ ใครปฏิบัติคุณงามความดีถูกเยาะเย้ย พุดตลกพุดตาง นี่เห็นไหมกิเลสมันหน้าด้านขนาดนั้น แล้วยิ่งหน้าด้านลงไปทุกวัน ๆ กิเลส ให้ดูหัวใจทุกคน ๆ อย่าไปดูคนนั้น อย่าไปดูคนนี้ ให้ดูหัวใจของทุกคน มันบรรจุอันนี้ไว้หมดแหละกิเลสตัวหยาบ ๆ นี้ มันอยู่ในหัวใจเรา เราบำเพ็ญธรรมเพื่อชำระสิ่งเหล่านี้ ออก ไม่ใช่จะมาสั่งสมสิ่งเหล่านี้นะ ให้พากันพิจารณา

ถ้าเป็นธรรมแล้วอยู่ไหนสบาย เช่นอย่างวัดนี้ เอา มาจากไหนทั่วประเทศไทย นอกโลก ทั่วโลกก็ได้ มาอยู่ด้วยกันเหมือนอวัยวะเดียวกันเลย นี่เรียกว่าธรรม อยู่ได้ด้วยกัน

หมดนะ ไม่มีคำว่าชาติชั้นวรรณะ ประเทศนั้นประเทศนี้ คนเขาคคนเรา ไม่มี อวัยวะเชื่อม โยงถึงกันหมด ได้แก่ความเป็นธรรม พิจารณาให้ตื่นะ

พระเณรมามากเข้าทุกวัน ๆ มาให้ดูนะ อย่ามาเชื่อ ๆ ซ้ำ ๆ มาแบบแบกส้วมแบก ถานมา มานี้ก็มาแบกส้วมแบกถาน นอนเฝ้าส้วมเฝ้าถาน ออกไปนี่ก็แบกส้วมแบกถานไป แจกนะ แล้วดีไม่ดีจะว่า นี่ไปอยู่กับหลวงตาบัวมาแล้วนะ จะเอาไปอวดก้ามนะนั่นนะ ไปอยู่กับหลวงตาบัวมาแล้ว ไปอวดก้าม หลวงตาบัวไม่ได้อวดก้ามนะ ไม่มี เราบอกเราไม่มีสิ่ง เหล่านี้ การปกครองหมู่เพื่อนตลอดเกี่ยวข้องกับโลก ทำประโยชน์ให้โลก เราจะมีแต่ธรรม ล้วน ๆ จะไม่ให้มีกิเลสเข้ามาแทรกเลย ให้จำเอา ธรรมไปที่ไหนเย็นที่นั่น ๆ

พระเณรที่เข้ามาข้อวัตรปฏิบัติให้ถือเป็นของสำคัญในตัว เราบกพร่องข้อวัตรปฏิบัติ ใครทำแล้วก็ตาม เราไม่ได้ทำนั่นคือเราบกพร่อง เราเสียหาย ไม่สมกับเหตุผลที่ว่าเรามา ศึกษาอบรมกับครูกับอาจารย์ ตรงไหนที่ไม่ดีงามยังงใจให้รับแรงขวนขวาย เฉพาะการปิด กวาดเช็ดถูที่ไหน ๆ ให้ดูให้เรียบร้อยทุกอย่าง สม่่าเสมอ มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน อย่าเห็นแก่เขาแก่เรา ท่านทำแล้วเราไม่ทำก็ได้ นี่ละตัวกิเลสมันมักเอารัดเอาเปรียบเสมอ แล้วก็เหยียบตัวเองนั่นแหละ เรื่องกิเลสแล้วเป็นอย่างนั้น ใครมาก็ให้ตั้งใจศึกษาอบรมทุกคน ๆ

ผมแก่แล้วนะ อุตส่าห์พยายามแนะนำสั่งสอนทุกอย่าง ให้ยึดเอา ๆ นะ พระพุทธเจ้าท่านสอนพระอานนท์ ตอนแรกพระอานนท์ไปทูลอาราธนาให้พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ เป็นเวลายืมนาน ไม่อยากจะให้หนีพพานง่าย ๆ ว่างั้นเถอะ พระองค์ภาษาโลกเราก็มารู้ว่าชู้เอา ละซี อานนท์ จะมาหวังอะไรกับเรานี้ นันฟังซินะ ทุกสิ่งทุกอย่างเราสอนไว้หมดไม่มีอะไร เหลือแล้ว ถ้าพูดภาษาของเราก็มารู้ว่า เหลือแต่โครงกระดูกเราเท่านั้นเอง อรรถธรรมได้สอน โลกทั่วไปหมดแล้ว นันเห็นไหม จากนั้นก็อนุโลมลงว่า พระธรรมและพระวินัยนั้นแหละจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต นันฟังซิ

พระธรรมพระวินัยนั้นคือองค์ศาสดา ใครไม่มีหิริโอตตปปะ ใครไม่มีสำรวมระวัง ต่ออรรถต่อธรรมต่อวินัย นั่นคือผู้เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปตลอดเวลา ผู้ใดมีหิริโอตตปปะ สำรวมระวัง มีสติมีปัญญาพินิจพิจารณาโดยอรรถโดยธรรมไปตลอด เท่ากับตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา นั่นละท่านทั้งหลายหาพระพุทธเจ้าหาที่ไหน หากับธรรมกับวินัยนะ ถ้าเหยียบย่ำทำลายธรรมวินัยแล้ว หมดศาสดา หมดศาสนา ไม่มีความหมายอะไรเลย ศาสนา ไม่มี ศาสดาไม่มี เพราะองค์ศาสดาก็บอกว่าคือธรรมวินัย ฟังซิ ถ้าได้ปฏิบัติตามหลักของ ธรรมวินัยแล้วพ้นทุกข์โดยลำดับ เรียกว่าเป็นศาสดาแทนพระองค์ ฟังซิ

เอา ให้ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย อย่าปลื้กอย่าแวะ จะพุ่งถึงที่สุดจุดหมายปลายทางเลยนะ ถ้าเหยียบย่ำทำลายพระพุทธเจ้า เห็นแก่ความซี้เกียจซี้คร้านมักง่ายอ่อนแอ นี่คือนิวทนต์มันเหยียบหัวพระพุทธเจ้าอยู่ในหัวใจเรานั้นแหละ จำให้ตึนะ ไปที่ไหนให้มี ศาสดา ยืนเดินนั่งนอนให้มีศาสดา คือสติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม หิริโอตตปัทธรรม ติดตัวอยู่เสมอ นี่ชื่อว่าเป็นผู้มีศาสดาตามอารักขา เพราะเรารักษาเราโดยทางธรรมทางวินัย ถ้าไม่มีอันนี้แล้วจะไปไหนก็ไปเถอะ แหกหมดแหละศาสนา

ยิ่งเวลานี้เห็นใหม่ละ พระยั้งบวชมากขึ้น ๆ พระเรานี้แหละเป็นผู้ทำลายศาสนาเวลานี้ ดูเอาด้วยหูด้วยตามีทุกคน ไม่ตำหนิใครนะ พูดบอกทุกคน เพราะพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาของเราทุกคนที่จะต้องสำรวมระวัง ใครผิดพลาดประการใดให้ดูตัวเอง พระบวชมาในศาสนา ก็คือมาละเว้นในสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลาย ให้ตั้งใจปฏิบัติตัวเอง ชำมเกินนี้แล้วเหยียบย่ำทำลายศาสนาโดยตรง ๆ นะ เวลานี้มีแต่พระหน้าด้านเณรหน้าด้านเต็มวัดเต็มวาเต็มพระเต็มเณรเรา ดูทุกคนดูหัวใจเรานั้นซิ อย่าไปดูคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี เจ้าของเป็นยังงี้ให้ดูเจ้าของ ธรรมต้องสมาเสมอ จำให้ตึนะ

ใครมาอยู่ที่นี้ก็ให้ตั้งใจศึกษาอบรม วัดนี้ผมสงวนมากในเรื่องจิตตภาวนา ใครมาอยู่ไม่ได้เป็นอันขาด เห็นใหม่ผมทำงานเพื่อโลกเพื่อสงสาร ผมไปรบกวนท่านทั้งหลายเมื่อใดรักสงวนที่สุดเลยคือองค์ภาวนา นี้แก่นของธรรมอยู่องค์ภาวนานะ จึงต้องรักสงวนตลอดเวลา ดูซิใครเข้าไปได้เมื่อไร รักสงวนไว้หรับพระท่านบำเพ็ญธรรมของท่านเต็มเม็ดเต็มหน่วย เวลาจำเป็นที่จะเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากกันและกันเป็นกาลเป็นเวลา ผมก็ขอนอกจากนั้นแล้วจะไม่ไปยุ่ง ให้ทำหน้าที่ของพระสมบูรณ์พูนผล หน้าทีของพระคือความ پاکเพียร สติปัญญาที่อยู่ทุกอิริยาบถเว้นแต่หลับเท่านั้น นี่คือความเพียรเป็นพื้นฐาน จากนั้นก็เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา

ให้ดูจิตใจเจ้าของ อย่าไปดูที่อื่นนะ ดูคนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี คือตัวเจ้าของตัวมันคะนองไปหาดูที่นั่นที่นี้ เจ้าของตัวคะนองมันไม่ดูเจ้าของ ไม่ดูตัวนี้นะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ ผมก็ไม่ค่อยมีเวลาที่จะอบรมสั่งสอนพระเณร ก็ต้องถือเอาเวลาเช่นนี้แหละอบรมสั่งสอน เอาเวลาอื่นไม่ค่อยได้นะ ยุ่งตลอดเวลา เพื่อประโยชน์แก่โลกสงสารนั้นแหละ ที่นี้ให้พร

หลังจ้งหัน

สรุบทองคำและดอลลาร์วันที่ ๖ ทองคำได้ ๓ บาท ๘๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๒๐ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๕,๕๕๙ กิโลกรัม ดอลลาร์มอบเข้าแล้ว ๗ ล้าน ๒

แสนดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้วได้ ๓๙ กิโล ๖๓ บาท ๓๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๖,๐๗๒ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๕,๕๙๙ กิโล ดอลลาร์ที่ได้แล้ว ๗,๒๖๖,๐๗๒ ดอลลาร์

วันที่ ๑๐ นี้ก็จะได้ลงไปจันท แล้วก็ไปเมืองชล มราชบุรี แล้วเข้าสวนแสงธรรม ไปลพบุรี นครนายก แล้วก็ศาลายา นครปฐม เป็นวาระสุดท้ายถึงจะได้กลับมา ดูจะเป็น ๑๒-๑๓ วันนะไปคราวนี้ พระทางนี้ก็จะไปจันทหลายองค์อยู่นะ พระกรรมฐานท่านจะไปปรึกษาหารือกันอะไร ๆ เราก็ไม่รู้ ส่วนมากก็ลงในทองคำ ดูจะเป็นระยะเดียวกันกับที่เราไปจันทนั่นแหละ นี่ตาหุมมาเห็นอยู่ตะกี้ฉันจึงหัน นี่ก็เป็นคนจันท มาอยู่นี่หลายปีแล้วไปอยู่ที่นาแห้ว ท่านก็ทนทาน อดทนดี เหมาะสมกับสถานที่นั้น สงัดดีมากเราไปดูแล้ว ท่านก็อยู่มาได้หลายปีแล้ว วันนี้ท่านก็จะลงไปโน้นแหละ ไปจันท ดูจะไปหลายองค์อยู่

ทางจันทบุรีก็ท่านฝึกนะสำคัญ เป็นหลักใหญ่มากทีเดียว ทั้งพระทั้งประชาชนทางนั้น ท่านฝึกเป็นกำลังสำคัญทั้งหัวคิดอ่านไตร่ตรองต่าง ๆ ทั้งอย่างอื่น ๆ วิ่งเต็นขวนขวาย ท่านฝึกเป็นหลักใหญ่ทางโน้น ต่อจากนั้นก็เรียง ๆ เคียงข้างกันไป แต่ท่านฝึกเป็นหัวหน้าใหญ่ เทศน์คราวที่แล้ว ๒ ครั้งได้ครวญนั่นตั้ง ๕๐ กว่ากิโลฯ มันกว่าก็กิโลไม่รู้นะ ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ ที่จันทได้ทองตั้ง ๕๐ กว่า มันกว่าเท่าไร ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ดูเหมือน ๔๕ กิโล ของหาง่ายเมื่อไหร่ ท่านยังอุตสาหะขวนขวายหามาได้ ท่านฝึกเป็นกำลังสำคัญ ติดต่อสื่อสารกับประชาชน ศรัทธาทั้งหลายแถวนั้นรวมหัวกันมาได้ถึง ๕๐ กว่า มัน ๕๓ หรือเท่าไรเราลืมเสีย ๕๐ กว่าแน่แล้ว ทองค่าน้ำหนัก ๕๐ กว่ากิโล ครั้งที่ ๒ นี้ก็ดูเหมือน ๔๕ กิโล ของเล่นเมื่อไร

นี่ท่านจะไปปรึกษากันอะไรก็ 모르 เห็นพระทางนี้ก็จะไป ตาหุมก็ไป มาแล้วจากนาแห้ว ไปจันท ก็เห็นใจท่านพระกิติ ท่านก็อุตสาหะออกมาช่วยชาติบ้านเมือง ที่มีความทุกข์จนชั้นแค่นั้น จึงได้ว่าละชิ ก็พอดีแล้วถูกต้องแล้ว เมตตาดำไม่ช่วยในเวลาจำเป็นอย่างนี้ จะช่วยเวลาไหน หรือตายแล้วค่อยไป กุสลา ธมฺมา กลัวยหอมเขามากินนาอย่างนั้นหรือ นั้นมันเมตตาดะไรนั้น เราว่า ก็ต้องช่วยเวลาตะเกียกตะกายอยู่อย่างนี้ซิ ประเทศไทยเราทั่วประเทศนี้ พระองค์ไหนที่มาบวชไม่มีพ่อแม่มีหรือ พ่อแม่ของพระเต็มทั่วประเทศไทย อยู่ทุกแห่งทุกหนเห็นพ่อเห็นแม่จะลุ่มจะจม ตลอดโคตรแซ่ทั้งหลายของพระของเณรแต่ละองค์ ๆ มีโคตรมีแซ่นี้จะลุ่มจะจมอยู่ทั่วประเทศไทย ทำไมลูกพ่อแม่เลี้ยงมาแทบเป็นแทบตายด้วยกันทุกคน ทุกคนพ่อแม่ตัดครอง ๆ ทั้งนั้น ทุกข์ลำบากขนาดไหนไม่ว่าคนมี

คนจนตัดครอง คนจนนี้ที่หนักมากที่สุด เจ้าของไม่ได้กินให้ลูกกินก็พอใจ ว่าบ่อยกลาง เรือนมันเลยนั้นไปอีกนะ พ่อแม่ของลูกแต่ละคน ๆ ตัดครองให้ลูก

ที่นี้ลูกพอเติบโตขึ้นมาก็ได้ออกมาบวช พ่อแม่มีความยินดีให้บวช เวลาบวชแล้ว เป็นเวลาจำเป็นเช่นเวลานี้ บ้านเมืองทั่วประเทศไทย พ่อแม่ของพระทั้งนั้นเต็มทั่วประเทศ ไทย พระแต่ละองค์ ๆ มีพ่อแม่ แล้วยังมีโคตรมีแซ่ไปอีกเข้าใจไหม แล้วพระก็จะจมน้ำ ไปหมดนี่ แล้วทำไมพระจะใจจิตใจดำน้ำขุนไม่มองดูพ่อคุณแม่มีอย่างเหรอ เพราะฉะนั้นถึง ว่าถ้าไม่เมตตาเวลาจนตรอกจนมุม ฝ่ายหนึ่งจนตรอกจนมุมนี้จะไปเมตตาตอนไหนเวลา ไหน นั้นซี

นี่ละที่พระท่านอุตสาหะพยายามติดดิน ทั้ง ๆ ที่ท่านอยู่ในป่าท่านสนใจกับอะไร มุ่ง อบรมมุ่งธรรมล้วน ๆ พ่อแม่เหมือนท่านไม่มี องค์กรไหน ๆ มากี่มาอาศัยครูอาจารย์เป็นพ่อ เป็นแม่ ธรรมวินัยเป็นศาสดาเอกครอบศิระอยู่ตลอดเวลา ส่วนบุญส่วนกุศลก็กระจายถึง พ่อถึงแม่ แต่องค์พระเองท่านจะไปเกี่ยวข้องกับพ่อกับแม่ ท่านไม่ค่อยไปง่าย ๆ แหละ เข้า แต่ป่าแต่เขา ๆ อยู่อย่างนั้น ประหนึ่งว่าพระเหล่านี้ไม่มีพ่อแม่ละ ที่นี้เวลาจนตรอกจนมุม มันกระเทือนไปถึงพ่อถึงแม่ ถึงโคตรถึงวงศ์ของพระแต่ละองค์ ๆ ทั่วประเทศไทย แล้ว พระเหล่านี้ที่พ่อแม่เลี้ยงมาแทบเป็นแทบตาย เวลาพ่อแม่จนตรอกจนมุมนี้ ไม่ดูแลพ่อแม่ จะไม่ใจจิตใจดำยิ่งกว่าสัตว์ทั้งหลายไปแล้วเหรอ นี่เราเป็นพระแท้ ๆ เป็นคนแล้วยังไม่แล้ว ยังเป็นพระอีก พระต้องเป็นผู้มีอรรถมีธรรม มีความเมตตาสงสาร ถ้าไม่มีเวลานี้จะมีเวลา ไหน เอ้า ลองว่ากันดูซินะ มองเห็นคนตกน้ำสัตว์ตกน้ำนี้เขายังโดดลงไปช่วยว่าไง นี่พ่อแม่ ของตัวเพื่อนฝูงของตัวทั่วประเทศตกลงในความล่มจม ป้อมแปม ๆ แล้วใจดำน้ำขุน ปิ้งอยู่สบาย ๆ มีอย่างเหรอ พิจารณาซิ

นี่ละที่ท่านว่าเมตตาเห็นประจักษ์ในชาติไทยของเรา เห็นน้ำใจพระที่มีเมตตาต่อโลก สงสาร ท่านไม่ได้เอาอะไรนะ ที่ท่านติดท่านดินอยู่อย่างนั้นท่านเอาอะไรที่ไหน ท่านช่วย สงเคราะห์สงหา ช่วยลากช่วยเข็นขึ้นขึ้นนั่นเอง เรานี้เห็นใจพระ ดังที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงว่า มหาการุณิก โนาโถ หิตาย สพฺพปาณินิ พระพุทธเจ้าทรงมีพระมหาเมตตากรุณาธิคุณแก่ โลกมากมาย และทำประโยชน์แก่โลกนี้หาประมาณไม่ได้ ไม่มีใครเสมอเหมือน นี่องค์ ศาสดามีพระเมตตาสิ้นพัน ทำประโยชน์ให้โลกจนหาประมาณไม่ได้ ลูกศิษย์ตถาคตจะใจ ดำน้ำขุน มันก็เป็นลูกศิษย์แบบเทวทัตละซิ ไม่ได้มองดูครูดูอาจารย์ ไม่ได้มองดูพ่อคุณแม่ดู เพื่อนดูฝูงที่กำลังได้รับความลำบากยากเย็นเข็ญใจ

ก็มีคราวนี้เป็นคราวจำเป็น ก็ทุกคนจะได้เห็นใจกันในเวลาจำเป็น คนเราถ้าเวลาจำเป็นไม่เห็นใจกันแล้วไม่มีความหมาย คนคนนั้นไม่ควรคบจนกระทั่งวันตายเลยนะ ถ้าถึงไหนถึงกันแล้วคบกันได้จนกระทั่งวันตาย ไม่ต้องไปถามหาเป็นญาติเป็นมิตรอยู่บ้านใดเมืองใดแหละ น้ำใจแสดงต่อกันนั้นแหละ คือน้ำใจความเป็นธรรมล้วน ๆ เย็นไปหมดเลย คบกันจนกระทั่งวันตายไม่มีลืมแหละ นี่แหละอำนาจแห่งความเมตตาเป็นของเล่นเมื่อไร

นี่พระท่านก็จะไปทางโน้นกันเยอะอยู่นะ อย่างเราไปเมื่อวานนี้ไปบ้านนาสูง วัดนาคำน้อย ไปถามถึงเรื่องการจ่ายเงินที่จะทำกำแพง นี่เราจะไปจันทน์แล้วนะ ไปหลายวัน แล้วจะจ่ายตอนไหน เราจะรีบจ่ายเสียตอนนี้เราบอก เราไปมันก็เสียเวลานานถ้าเขาต้องการเร็ว เราก็จะได้จัดให้เสียเดี๋ยวนี้ โอ้ย.ยัง เวลานี้ยังไม่เสร็จ ก็ตกลงว่าเรากลับมาจากจันทน์ถึงจะพิจารณาทีหลัง ส่วนทางเรือนจำลาดยาวจะโอนไปให้วันนี้ เมื่อวานนี้โอนไปทางภาคใต้ทางโน้น คือตอนเราอยู่นี้เราต้องรีบทำให้เสร็จ พอไปแล้วที่นี้ขาดไปเลยนะ จนกระทั่งเรากลับมา ด้วยเหตุนี้เองเราจะไปไหนต้องเคลียร์ให้เรียบร้อย ๆ เสียก่อนแล้วค่อยก้าวเดิน เมื่อวานนี้ก็วิ่งไปโน้น กลัวจะเสียเวล่ำเวลาถ้าหากมันจำเป็น

ส่วนเครื่องมือแพทย์ที่เขาเคยกับเราแล้วก็ไม่มีปัญหาอะไรแหละ ถึงจะรอเราก็ได้อยู่ไม่เป็นไร แต่ธรรมดาเราไม่อยากจะให้รอ พอถึงเราจะจ่ายปั๊บ ๆ ถ้าอันไหนไม่ทันเราไปแล้ว เขามาทีหลังก็ไม่มีไรละอันนี้ เขาก็รอได้ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเขารู้นิสัยของวัดนี้แล้ว นี่เห็นไหมบรรดาบริษัทต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ เขาพูดเป็นเสียงเดียวกันเลย ฟังซินะ หลวงตาคัดโกงที่ไหนมีไหม นี่เขายกยอสรรเสริญเองของเขาละ เราไม่ได้ไปขอคำสรรเสริญเขาแหละ ถ้าหากว่าเป็นวัดป่าบ้านตาดเอาเลย นู่นนะ ฟังซิ เชื้อ ๑๒๐% เขาบอกอย่างนั้นนะ อย่างว่าแต่ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เชื้อ ๑๒๐% วัดป่าบ้านตาดถ้าได้ติดต่อทางไหน เฉพาะอย่างยิ่งก็คือเครื่องมือแพทย์นี่ละมาก เข้าไปในบริษัทต่าง ๆ ถ้าเป็นวัดป่าบ้านตาดแล้วลงใจทันที บิ่งบิ่งเลยเทียว เรียกว่าตายใจ เป็นอย่างนั้นนะ เราเคยทำให้ใครเสียเส้นใจที่ไหน เราบอกเราไม่มี นอกจากให้เป็นที่ยิ้มแยมแจ่มใสต่อกัน อย่างที่ว่านี่แหละ เครื่องมือแพทย์บริษัทไหนก็ตามในกรุงเทพฯ พูดเป็นเสียงเดียวกันหมด เขาถึงกันนี่นะ บอกว่าเขาเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์เขาว่าอย่างนั้นเลย ถ้าเป็นวัดป่าบ้านตาด เอาเลย เป็นอย่างนั้นนะ

ตั้งแต่เขาจะลดราคาเรายังไม่เอาฟังซินะ เขาขายเขาก็หวังผลประโยชน์ของเขา เราซื้อก็มาผลประโยชน์อย่างหนึ่ง ผลประโยชน์ต่อผลประโยชน์ เอ้า อย่าไปกินกันเราบอกอย่างนี้ อย่างนั้นนะเรา แล้วไหนจะมาเอาของพี่น้องทั้งหลายเข้ามาในพุงอย่างที่เขามิชอบ

โถมตีเราอยู่โน้น มันเป็นไปได้อะไรไหมพิจารณาซิ มันสักกี่ล้าน ไร่พันล้านเราไม่ยากพูดที่เราช่วยโลกนี้ ไร่พันล้านเราไม่ยากพูด ถ้าว่าเป็นหมื่นล้านไปโน้น เอ้อ ว่างั้นนะ เพราะมันทั่วประเทศจริง ๆ นี้นะ ก็เงินตกมานี้มันไม่ไปไหน ออกหมดเลยฟังซินะ เราไม่ได้เก็บไว้ อะไร ๆ เพื่อผู้ใด อย่างที่เคยมีเคยเป็นมาว่าเป็นญาติเป็นวงศ์เป็นอะไร ๆ นี้ไปทะนุถนอมบำรุงโคตรวงศ์ ญาติวงศ์ตัวเองเราไม่มี ฟังซินะ เราไม่มีญาติมีวงศ์ ญาติของเราทั่วแผ่นดินทั่วโลกธาตุ เราจะทำอย่างนั้นไม่ได้

เห็นไหมธรรมเป็นอย่างนี้ เราเอาจริงเอาจังมากทุกอย่างไม่มีคำว่าใกล้ว่าไกล มีแต่คำเชื่อถือกันแล้ว คนไหนที่ควรเชื่อถือแล้วก็เอามาใช้กัน ถึงไหนถึงกัน ๆ ไปเลย มาทำให้เสียเส้นใจหนหนึ่งคอขาดไปเลย เป็นอย่างนี้เรา กับคนไหนก็ตาม ยิ่งกับเราด้วยแล้วยิ่งหนักนะ ถ้าลงได้ตั้งลงตรงไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลย ตายก็ยอมไปเลยโน้นนะ เจ้าของตั้งลงไปเรียบร้อยแล้ว เจ้าของยังแก้ไม่ได้ ได้ตั้งอย่างไรลงไปแล้วเป็นที่แน่นอนแล้วอย่างนี้ละ ลงใจก็แล้วจะไปแก้ไม่ได้นะ ถ้าเหตุผลไม่เห็นอกว่านี้ เจ้าของมีเหตุผลเห็นอกว่านี้ เอ้าแก้ได้ ถ้าไม่เห็นอกแก้ไม่ได้ เราทำขนาดนั้นนะ เพราะฉะนั้นทุกอย่างถึงเด็ดขาด ๆ ๆ ถ้าลงว่าได้พิจารณาเป็นธรรมเรียบร้อยแล้วพุ่งเลยขาดสะบั้นไปเลย รอไม่ได้เลย เป็นอย่างนั้นเราทำ

นี่พูดถึงเรื่องเมตตาธรรม ท่านก็อุทิศสำหรับท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านไปยุ่งอะไรกับเงินกับทอง พระกรรมฐานท่านไม่ยุ่งละกับเงินกับทอง แต่เวลานี้เป็นยังไง เห็นไหมยุ่งแต่กับเงินฟาดกับทองคำเสียด้วยนะเดี๋ยวนี้เห็นไหมละ พระเลยร้อนเป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด เห็นอาจารย์เป็นหัวหน้ำร้อน ลูกศิษย์ลูกหาก็ร้อนหมดเพราะสงสารหลวงตาเฒ่าแก่ชราแล้วยังบึกยังบิ่น แน่เห็นไหมละ ท่านก็ยังสงสารอาจารย์ของท่านพระทั้งหลาย ฟังซิ อุทิศสำหรับพยายามอยู่ที่ไหนก็ช่วยกันมา คนละเล็กละน้อยเรื่อย ๆ มา นี่ละความเมตตา ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความเห็นอกเห็นใจกัน ก็เห็นอย่างนี้จึงเรียกว่าธรรม ใจดำน้ำขุ่นไม่ใช่ธรรม ธรรมไม่ใช่อย่างนั้น ถึงไหนถึงกัน ๆ พอพูดอย่างนี้แล้วก็พอให้ระลึกได้เดี๋ยวนี้ ผัวกับเมียไปทำงานภาคกลาง ครั้นไปทำงานแล้วเป็นไข้มาจากโน้น ตัวสั่นเดิงก ๆ งัน ๆ มา ผัวกับเมียมาหากุฎิเรา

(ท่านมีร่มขาด ๆ อะไรบ้างไหม ผู้ชายนี้เขาป่วยเป็นไข้มาตามทาง เติงก ๆ งัน ๆ มาอย่างนี้ ไม่ทราบว่าจะถึงบ้านหรือไม่ถึง) ว่าอย่างนั้น

หนาวก็เป็นหน้าฝนเสียด้วยนะ

โท ไม่มีละคร่วมชาติมีแต่ร่วมตี ๆ นี่แหละ ก็ไปคว้าเอามาเลย ร่วมอันนั้นยังไม่ได้ใช้นะ นั้น มีแต่มาทางทดลองดู เอามาจากเชียงใหม่ เป็นร่วมที่หนึ่งของเชียงใหม่ ร่วมตี ๆ เอามาให้

(โอย.มันสวยมันงามมันดีเกินไป)

โอย.นี่ละมันพอดีแล้ว ๆ จึงเอามาให้ ร่วมชาติเอาไปใช้อะไร ร่วมไม่ชาตินี้มันพอดีอย่างนี้ละ เอา ยังไม่อยากเอานะ เขายังไม่อยากเอา เอา เอาให้เลย เราก็เลยไม่สืมนะ เอา ร่วมแล้วยังมองดูหน้า เอาไปเราว่าอย่างนั้นนะ

(โอย.ท่านก็มีคันเดียว)

คันเดียวก็หาได้ เราไม่เจ็บไม่ใช้อะไรนี้ เราได้ทั้งนั้นแหละ ไปเอาไป เขาก็เลยเอาไป มองหน้าเราแล้วมองทั้งตัวทั้งเมีย เราไม่สืมนะ

นี่ละความเมตตาเห็นไหม เราตี ๆ อยู่ที่นี่เป็นอะไร กุฎิกี่มี ที่พักก็มี บิณฑบาตก็ สมบูรณ์พูนผลอยู่ เขาจะเป็นจะตายตัวสั้นง ๆ งั้น ๆ มา จนกระทั่งว่านี่จะไปถึงบ้านหรือไม่ถึงก็ไม่รู้แหละว่างั้น เพราะฝนก็ตกแล้วเป็นใช้อะไรตัวสั้นง ๆ งั้น ๆ มองดูก็อย่างว่าละ น่าวิตกด้วยเหมือนกัน ก็เลยได้ให้ร่วม เราก็มี่ร่วมคันเดียวเท่านั้น ผ้าเราก็มี่ ถ้ามีให้อีกนะ นั้นนะ แต่มันไม่มี เราพูดถึงเรื่องความเมตตา มันหากเป็นของมันเองแหละ

เราก็มพยายามที่จะช่วยให้เต็มกำลัง ชาติไทยของเราคราวนี้เป็นคราวที่เด็ดเหมือนกันนะ เด็ดเคียงข้างกันไปกับเราเด็ดเราตั้งที่ว่านี้ เด็ดแกงหม้อใหญ่ก็เด็ดอีกแบบหนึ่ง แกงหม้อใหญ่ยกมันก็หนักมันก็ซึกว่ากัน แต่ยังไงก็ตามความเด็ดยังมีอยู่ในนั้น จะเอาให้ได้ ๆ อยู่อย่างนั้น จึงให้พี่น้องทั้งหลายร่วมมือร่วมใจกันให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ชาติไทยของเราได้เชิดขึ้นมาตามความมุ่งหมายของคนทั้งชาติ ที่อยากจะให้ชาติของเราขึ้นจากความลุ่มจมน คือความจะจมลงในทะเลหลวงเพราะความจนนั่นเอง นี่ละค่อยฟื้นขึ้นมา ๆ

คงไม่นานละคราวนี้คิดว่าทองคำจะเร็วกว่าปรกติดอยู่ เราเองซึ่งเป็นหัวหน้าเราก็มเร่งแล้วเวลานี้ ตัดเครื่องแล้วนะตัดเครื่องแล้ว ใส่จุดที่หมายทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน จ้อยอยู่แล้วแหละ เร่งใส่นั้นแล้ว ส่วนดอลลาร์ยังงั้นเราก็มั่นใจกับมันแล้วแหละ มันเคียงข้างกันไป ดอลลาร์อาจจะได้มากกว่าทองคำ อาจจะไต่กว่า ๑๐ ล้านก็ได้เราคิดว่า เพราะว่าทองคำ น้ำหนักมันมากราคาก็แพงด้วย มันจึงเดินหน้า เดินหน้าหนักด้วย ส่วนดอลลาร์เคียงข้างกันไป นี่แหละให้ช่วยกันอย่างนี้แหละเรา ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นเนื้อหนังอันสมบูรณ์แบบในชาติไทยของเรา อย่าคนหนึ่งทำคนหนึ่งถอย คนหนึ่งก้าวหน้าคนหนึ่งถอย กลับไม่ได้นะ ชาติความสามัคคีแล้วเมืองไทยเราล้มเหลวได้ ให้ฟังเสียงหัวหน้า หัวหน้านี้ก็

ได้เอาธรรมพระพุทธเจ้า อย่างหลงตาเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายนี้ เอาธรรมมาทางเลยนะ จะทำอะไร ๆ นี้เอาธรรมออกทางเลยเหียว

เพราะฉะนั้นจึงว่าขอให้ฟังหัวหน้า คือศาสดาองค์เอกนั้นละหัวหน้า เรานำธรรมพระพุทธเจ้ามาพาพี่น้องทั้งหลายก้าวเดิน ทุกบทบาทจะเดินไปตามธรรมล้วน ๆ ไม่ให้มีเรื่องของกิเลสเข้าศีกศัตรูทั้งหลายนี้เข้ามาเหยียบย่ำทำลายได้ ให้ต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน อย่าคนนั้นทำคนนี้ไม่ทำ คนนั้นทำคนนี้คัดคนนี้ค้าน คนนั้นจุดคนนี้เผา คนนั้นเตะ คนนี้ถีบคนนั้นยัน นี้เรียกว่าเนื้อร้าย เนื้อร้ายในสังคม เนื้อร้ายถ้าในเมืองไทยเรา ก็เรียกว่าเนื้อร้ายในเมืองไทยเรา

คนประเภทนี้เป็นคนประเภทที่ว่าเนื้อร้าย เนื้อร้ายเป็นยังไง อวัยวะของเรานี้รัก สงวนทุกสัต์ทุกส่วนไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน แต่เวลามันเกิดบาดแผลขึ้นมาในเนื้อจนกลายเป็นเนื้อร้ายแล้ว รักษาไม่หายแล้วทำยังไง ต้องตัด นั่นเห็นไหมล่ะ มันเป็นเนื้อร้ายแล้ว ถึงจะรักษานวดไหนรักเพื่อทำลายส่วนใหญ่ คืออวัยวะ ตลอดชีวิตจิตใจเราจะพังลงไป เพราะเนื้อร้ายชิ้นนี้แหละ ต้องตัดออก เช่น อยู่ในนิ้วมือก็ต้องตัดนิ้วมือออก เนื้อร้ายขาดออกไปแล้ว ส่วนดีก็บำรุงรักษากันไป ก็หายกันไป

แต่คนประเภทที่ทำลายแต่ชาติบ้านเมือง หาคัดหาค้านต้านทานไม่มีเหตุมีผล ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มีข้อแนะนำให้คนอื่นได้รับคติเครื่องเตือนใจพอเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง คือส่วนรวมอันใหญ่หลวงบางอย่างนี้ มีตั้งแต่คัดค้านต้านทานทำลายเผาจุดที่เดียวอย่างนี้ เรียกว่าคนประเภทเนื้อร้ายคนประเภทนี้ ถ้าเป็นอยู่ในอวัยวะของเขา เขาตัดทิ้งแล้ว อันนี้มันอยู่ในเมืองไทยเราก็ให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาเอา คนเราทุกคน ๆ อย่าทำตัวให้เป็นประเภทเนื้อร้ายต่อชาติบ้านเมืองนะ ถ้าทำตัวให้เป็นประเภทเนื้อร้ายต่อชาติบ้านเมือง บ้านเมืองนี้จมไปหมดเลยไม่มีเหลือ

เนื้อร้ายอันไหนไม่ตัดตัดออก คนไหนไม่ตี เอ้า แนะนำสั่งสอน ดูดำ ว่ากล่าวให้ตี ถ้าไม่ตีก็เขี่ยออกเลยจากเนื้อที่ดีทั้งหลายซึ่งมีคุณมหาศาล อย่าให้ฉิบหายวางปวงไปกับเนื้อร้ายชิ้นเล็ก ๆ นี้เลย นี้คนประเภทเนื้อร้ายเป็นอย่างนี้แหละ ไม่ยอมฟังเสียงใคร มีตั้งแต่จะทำลายถ่ายเดียว ๆ ด้วยทิฐิมานะ ด้วยความหน้าด้านของตัวเองที่ว่าหนที่สุด จนกลายเป็นบุคคลประเภทเนื้อร้าย ไม่ได้เป็นบุคคลธรรมดาทั่ว ๆ ไป เป็นบุคคลเนื้อร้ายทำลายสังคมทำลายส่วนรวม ถ้าอยู่อย่างในเมืองก็ทำลายเมือง ทำลายประเทศได้คนประเภทเนื้อร้าย ให้ระวังตัวทุกคนอย่าให้เป็นประเภทเนื้อร้ายนะ มันจะทำลายทั้งตัวเองและผู้อื่นให้แหลกเหลวไปหมด อันนี้เป็นสำคัญมากบุคคลประเภทเนื้อร้าย จะเป็นบุคคลก็ตามเป็นคณะก็ตาม

ตามเป็นพรรคเป็นพวกไหน เป็นพรรคเป็นพวกเนื้อร้ายทำลายส่วนใหญ่ให้เสียไปได้ทั้งนั้น
อย่าให้เป็นอย่างนี้

แล้วอย่าสั่งสอนผู้ใดในประเภทเนื้อร้าย ให้ปิดออก ๆ ให้สั่งสมแต่คุณงามความดี
เข้ามาใส่ตัวของเรา แล้วต่างคนต่างฟังเสียงหัวหน้า บ้านเมืองก็มีหัวหน้า แล้วทางศาสนา
ก็มีหัวหน้าให้ฟังเสียง เรื่อยๆ บวกอย่าบั่นเอาตามทริฏิมานะของเรา ซึ่งจะทำความล่มจมแก่ตน
และส่วนรวมนั้นแหละ เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ถ้างงไปขัดส่วนดีแล้วต้องเสียไปหมด คน
ประเภทเนื้อร้ายนี้ขัดตั้งแต่ส่วนที่ดี เขาทำดีแล้วไปเหยียบย่ำทำลาย ไปเตะไปถีบไปยันไป
จุดไปเผา ทำทุกอย่างที่จะทำให้ของดีดิบหายไปถึง ประเภทนี้เรียกว่าประเภทเนื้อร้าย อย่าง
ร้ายแรงมาก อย่าให้มีในเมืองไทยเรา เรียกว่าเลวสุดยอดแล้วนะ ให้พากันจำนะ ต่างคน
ต่างทำตัวอย่าเป็นเนื้อร้ายต่อผู้ใดก็ตาม

การประพฤติตัวอะไรที่มันไม่ดีก็เป็นเนื้อร้ายแก่ตัวเอง ให้หักให้ห้าม เอาธรรมมา
เป็นโอสถเป็นยารักษา ความประพฤติอันใดไม่ดีให้หักให้ห้าม แก้ไขตัดแปลงทำความดีเข้า
ไป กลบกันล้างกันชะล้างกันไปเรื่อย ๆ เนื้อร้ายในตัวเองก็จะค่อยจางไป ความไม่ดีทั้ง
หลายเป็นเนื้อร้ายสำหรับเรา เราหาความดีเข้าไปกลบมัน เข้าไปชำระล้างมัน ก็กลายเป็น
ของดีขึ้นมา ๆ แล้วในสังคมใดก็ให้ต่างคนต่างสั่งสมตัวให้เป็นที่น่าหมั่นคง ให้เป็นที่
ไว้วางใจซึ่งกันและกันได้ อย่าเป็นประเภทเนื้อร้ายเข้าหาใครไม่ได้ เข้ากับใครไม่ได้ประเภท
เนื้อร้าย นี้ละพากันจำเอานะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้แหละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com